

תת"ע 5632/03/13 - המאשימה מדינת ישראל נגד הנאשם יודיצקי יורי

בית משפט השלום לתעבורה בנצרת

תת"ע 5632-03-13 מדינת ישראל נ' יודיצקי יורי

לפני כב' השופט אלכס אחר
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם יודיצקי יורי

הכרעת דין

הנני מודיע בתחילת דברי, בהתאם לסעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, כי החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

1. הנאשם הואשם בעבירה על תקנה 47 (ה') (3) לתקנות התעבורה בכך ועקף רכב לפני מעבר חצייה להולכי רגל.

2. המקרה ארע, ביום 25.10.2011, בשעה 13:04, עת נסע הנאשם ברחוב בתבור בנצרת עילית, מכיוון צפון לדרום, כאשר רכב המשטרה נסע אחריו.

3. הנאשם הודה בנהיגה במקום ובזמן, אולם כפר בעבירה המיוחסת לו. להוכחת האישום, המאשימה הביאה את עדותו היחידה של ראש משרד תנועה, בתחנת משטרה נצרת עילית, מר ג'סאן כראם, עורך הדו"ח דנן, אשר הוגש וסומן ת/1, ממנו עולה כי מר כראם הבחין בביצוע העבירה, כאשר נסע בניידת אור ירוק אחרי הנאשם בצומת רחובות הגיא- תבור, או אז לדבריו החל הנאשם בעקיפה אותה השלים עשרה מטרים לפני מעבר החצייה להולכי רגל (ת/1). בנוסף למר כראם, נכח ברכב המתנדב מר כמאל מוסלם (להלן: "המתנדב"), שערך מזכר אשר הוגש לבית המשפט וסומן ת/2. עיון בת/2 מעלה, כי המתנדב הבחין ברכבו של הנאשם שהגיע מבית ספר יגאל אלון לרחוב תבור, עקף רכב לפני מעבר חצייה בצומת, ואחרי עשרה מטרים חזר למסלולו.

4. מר כראם העיד, כי העבירה המיוחסת לנאשם אירעה ברחוב התבור, אולם בת/1 נכתב כי בעת שנסע בצומת רחוב הגיא תבור החל הנאשם בעקיפה והשלים אותה עשרה מטרים לפני מעבר החצייה להולכי רגל. מר כראם אישר בעדותו, כי לא ציין בת/1 מה עקף הנאשם

בנסיעתו, וכי קבע את המרחק בו סיים הנאשם את העקיפה לפני מעבר החצייה, 10 מטרים, על פי הערכה בלבד (ע' 3 ש'20 לפרוטוקול).

5. הנאשם מסר את גירסתו והיה איתן בעדותו, כי בשום שלב לא ביצע עקיפה במקום המצויין בת/1. לטענתו, הוא אכן ביצע עקיפה, "יש בית ספר ופניה לכיוון רסקו. היה רכב, אני עקפתי, עברתי והמשכתי" (ע' 5 ש' 12, 14 לפרוטוקול) וכי המדובר במרחק של 2 ק"מ מהמיקום שמצויין בת/1.

6. ב"כ המאשימה ביקשה להרשיע את הנאשם סמך עדות עד התביעה ואילו הנאשם ביקש לזכות אותו.

7. לאחר שמיעת העדים, עיון במוצגים והערכת חומר הראיות, הגעתי למסקנה כי יש לזכות את הנאשם, מחמת הספק, כדלקמן:

א. **מקום הארוע** - מר כראם כתב בת/1, כי הבחין בביצוע העבירה, כאשר נסע אחרי הנאשם בצומת רחובות הגיא- תבור, אז החל הנאשם בעקיפה אותה השלים עשרה מטרים לפני מעבר החצייה להולכי רגל. בת/1 אותו ערך המתנדב, ביום 1.11.2011, כשבוע לאחר האירוע, נרשם כי הבחין ברכבו של הנאשם שהגיע מבית ספר יגאל אלון לרחוב תבור, עקף רכב לפני מעבר חצייה בצומת, ואחרי עשרה מטרים חזר למסלולו (ת/2) (הדגשה שלי- א"א). לא ניתן ליישב בין הסתירה בתיאור נסיבות האירוע על ידי שני הנוכחים באירוע.

לכאורה די במסקנה זו כדי לזכות את הנאשם ולו מחמת הספק, שכן התביעה לא הוכיחה בראיותיה את אשמתו של הנאשם ולא עמדה בנטל ההוכחה המוטל עליה במשפט הפלילי, הוכחה מעבר לכל ספק סביר, שכן הפער בין הגירסאות אינו ניתן ליישוב, ולא הובא הסבר מניח את הדעת מטעם המאשימה.

ב. **אמינות ראיות ההגנה** - הנאשם נחקר בחקירה נגדית ולא סתר את עדותו בחקירה ראשית. הוא הודה כי עקף רכב שחנה מצד ימין, עת פנה ימינה מכיוון רחוב הגיא לכיוון רחוב תבור, אולם בהתייחס לנ/1, טען כי לא ביצע את העקיפה במקום האירוע הנטען ב-ת/1 וב-ת/2, אלא במרחק רב משם ובמקום בו אין מעבר חצייה. עדותו של הנאשם בנושא זה עמדה במבחן האמינות והשתלבה היטב במארג הראיות.

8. לאור האמור לעיל, והספק שהתעורר בלבי בעניין ראיות המאשימה, אני מזכה את הנאשם מביצוע העבירה על תקנה 47 (ה') (3) לתקנות התעבורה, מחמת הספק.

9. לא אוכל לחתום על הכרעת דין זו מבלי לציין את העובדה שבהתאם להחלטה אשר ניתנה על ידי אתמול נקבעה הקראת הכרעת הדין להיום לשעה 08:30 והודעה מתאימה נמסרה על כך ע"י מזכירות

בית המשפט לצדדים. השעה כעת 08:50 ואין התייצבות מטעם המאשימה. יש לראות בחומרה התנהלות זו, שכן מעבר לעובדה שאין נציג מטעם המאשימה לשמיעת הכרעת הדין, טרם הגיע נציג לתחילת יום העבודה בבית המשפט ולשמיעת הבקשות אשר נקבעו החל מהשעה 08:30.

המזכירות תעביר העתק מהכרעת דין זו למאשימה לידי ידיו הנאמנות של ראש שלוחת התביעות - רפ"ק שמוליק רווה.

ניתן היום, ח' ניסן תשע"ד, 08 אפריל 2014, בהעדר הצדדים.